

SIMAI MIHÁLY

Zöld spirál

*Mint zöld vásári lovasforgót
csak meg kell lökni ezt a tájat
csak hajtani motorricsajban
szinte súlya sincs
megpördül gyönyörűen*

*orra párállik szeme ködlik
ó a faragott kancafej
paták ahogy ágakkal gyökerekkel
hontalan híredet kidobolják*

*levegőben árbocakácok fürtjén
anyád haján sásos tükkörben
súlyos nyomok patkónyomai egy vonulásnak
mindenütt halántékkodon is
vérrel telő patkónyomok*

*zöld zöld nomád fény hallgatag
hujjogatas nyilálló arcok
lobog iramlík a lovasforgó
visszafelé és előre
zúdul csapódik pipacsos
búzahullám nyárfalombroham
kerekedik benzinszag fölé
fürtös levélforgószél*

*elvillannak földküllők melyik ég alatt
gyorsultunk föl eddig a suhanásig
hogy máris hanyatthomlok emlékezet
ez a fa*

*ez az egy szál verejtékező
tanyácska hogy az egész szülőföld-világ
rohamos horizontokkal forog forog*

leveles vesszőcsapás
kötőfék
májusi pányva
gyökér szabaduláshoz hol kezdődött
ez a vonulás-forgás-örvénylet
melyik
száraz kútból özönlött szét a Zöld Spirál

robbant szabálytalanná jegenezöld
fényévekkel fehérizzó meggyfákkal
jázmin-csillagködökkel megszőktetett
vidd ha bírod
e középpontnyi végtelent

télívek tavaszívek között
boros dülök dübörgő szivárványok között
anyád ránca szeretőd szemhéja között
a vetés és az aratás között
valahol

most is BELEGÖRNYEDSZ
A KÜLLŐT A SZÜRKE KÜLLŐT
FÉKEVESZETTEN VERI A SZÍVED

A fojtó szorító ölelő
ma újra megvonja a gyűrűt
ujjadon
homlokodon
szemedben
hogy rohantában állj hogy suhanásodban
ne bírj mozdulni innét
megvonja a gyűrűt

csavar hatalmasat
a fullasztó
szívtáji szorításon is

van-e erőd
ekkor erőfeszítéshez
van-e akkora szíved hogy megérezd
esőktől gyökerektől
ősök csontjától mord buldózerektől
mozdíthatatlan súlyos ez a táj

előre úgy forog hogy görcsben visszafáj

milyen kor lovasforgója ez
kik állnak

a küllőknél
hogy szívükkel verik homlokukkal is hajtják
milyen kor lovasforgója ez

hogy szív-üres tüdő-üres bordakosarakkal
oltottmész-veritékesek is taszítják
egykori keréketörtek az egyelők mellett
viszik a sort csontszakadásig
súlytalan mellükkel a súlyos
nyárfagyökeret a héthatár-küllöt
feszítik feszítik

milyen forgón miféle társak
hogy zihálásuk kórusa a hátad mögött
karjaik ropogása a hátad mögött
ÚGY

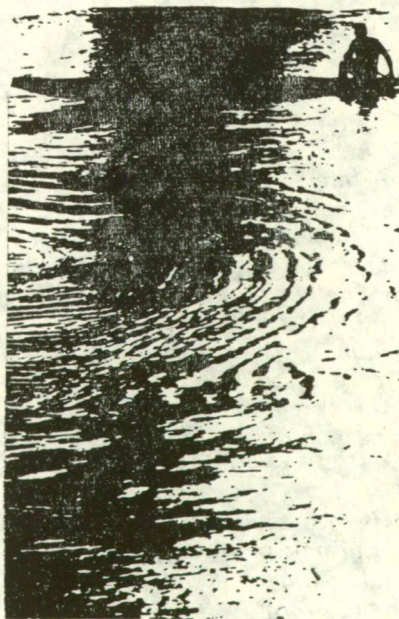
MINT

MINK

SZORÍTSD ÚGY MINT MINK
már érzed a tüdődből ezer év zihál

s nem a mennydörgés az csördül földön égen
a kegyetlen gyönyörű zöld spirál
s a fojtó szorító ölelő
éltető magábaölelő
az ősi és lehető
szülőföld-világ

FOROG

SZÁVAY ISTVÁN: A FOLYÓN